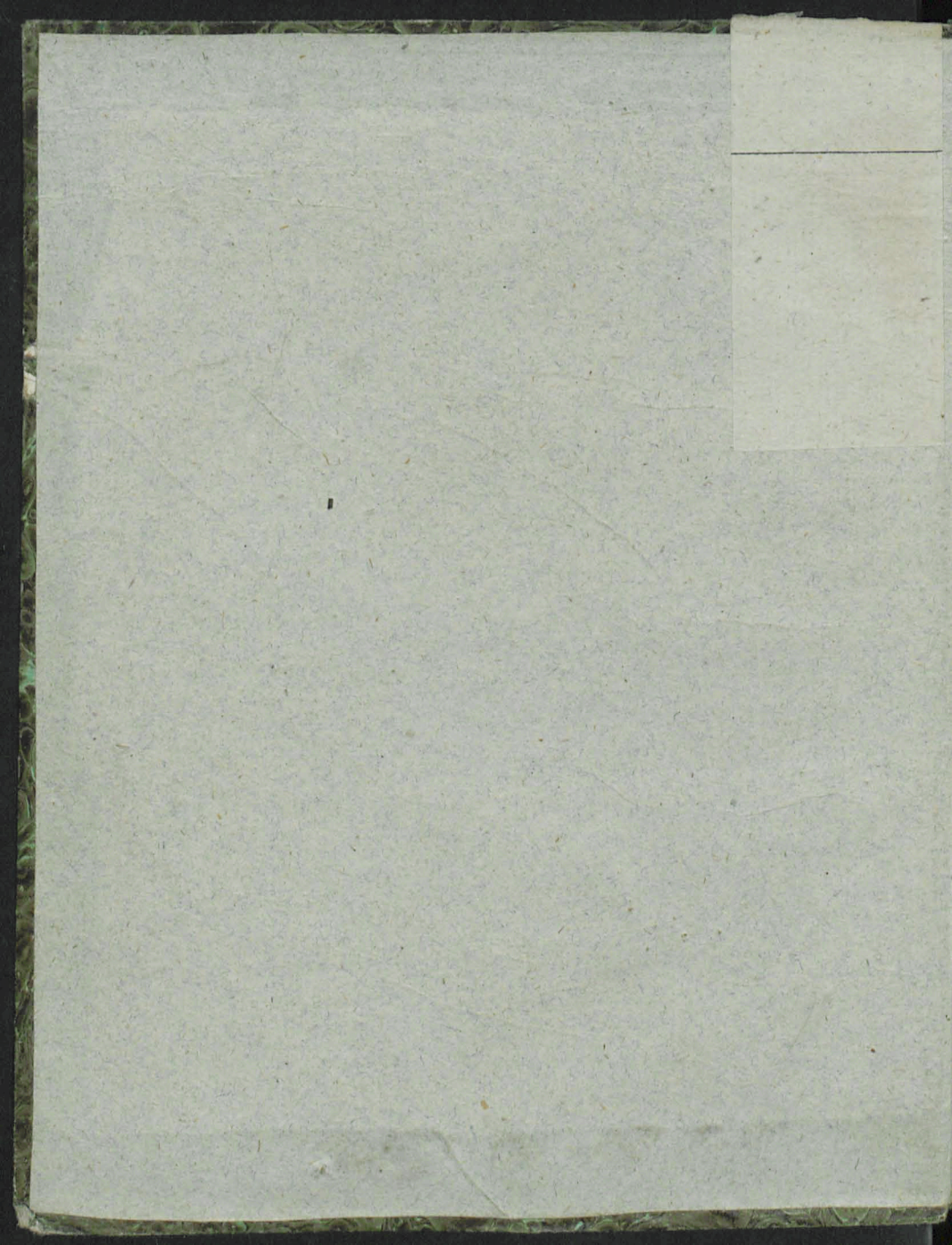

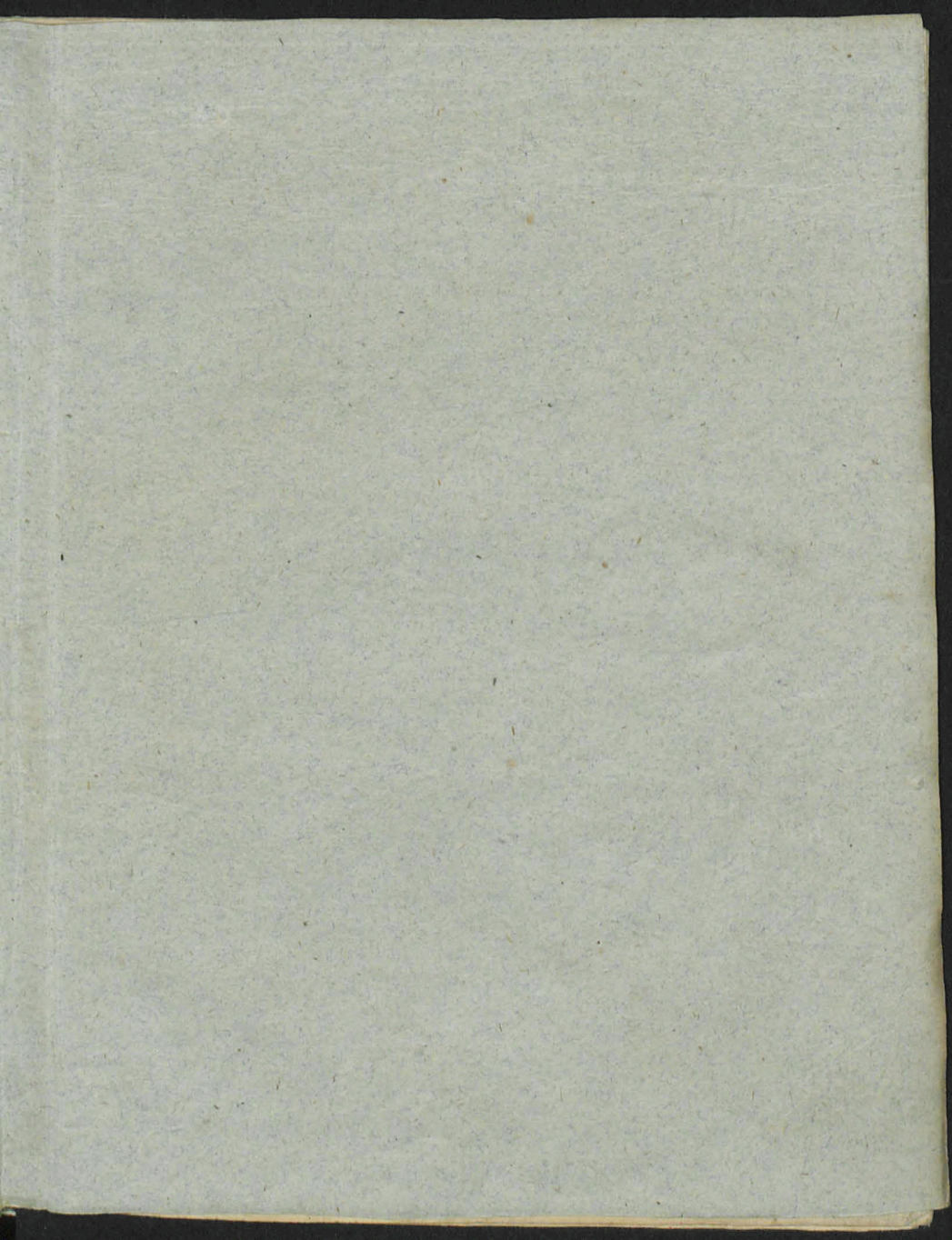
BIBLIOTEKA

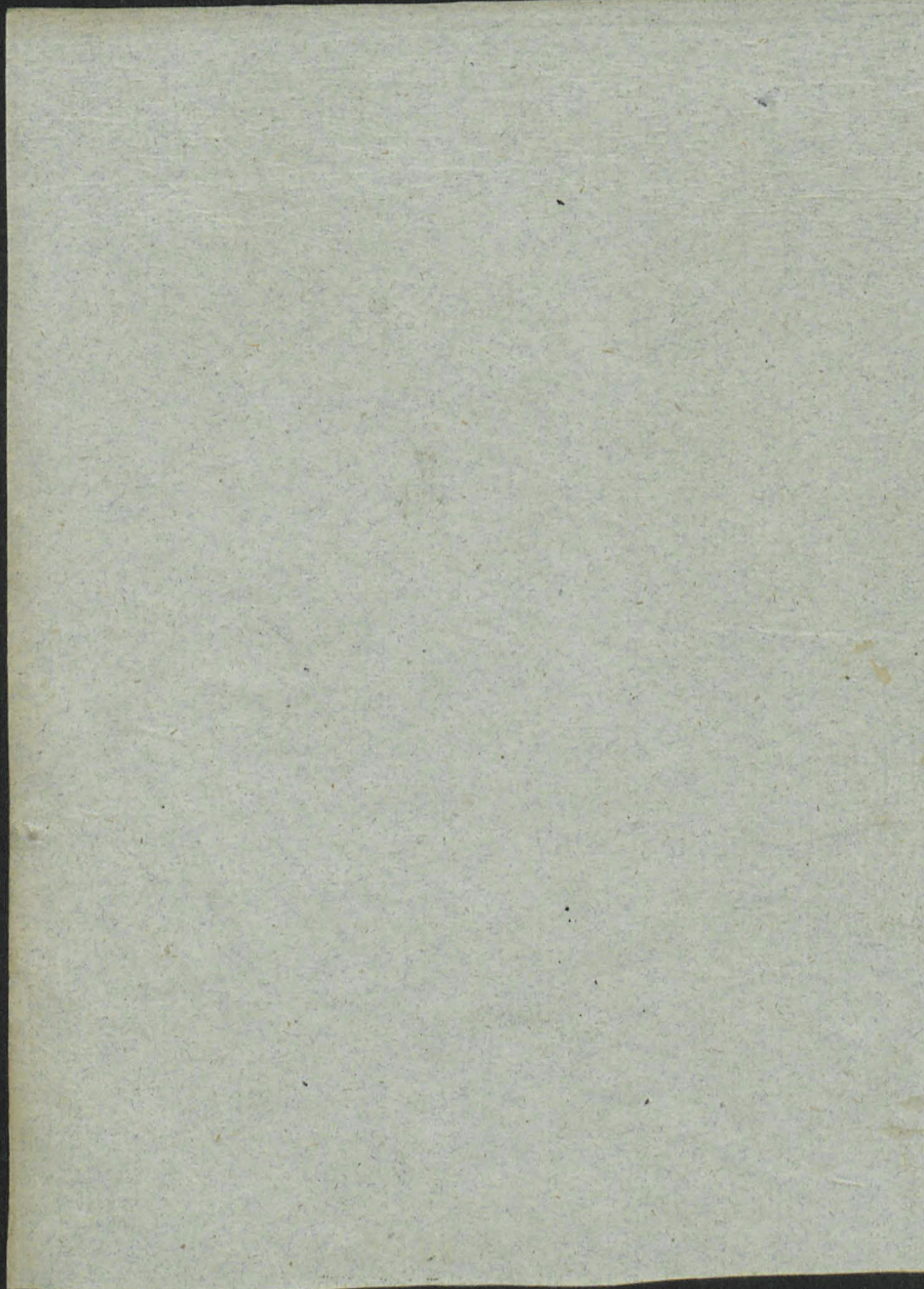
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII

1,684

ADIVNCTVM TESTAMENTI, 300

ILL^{MI} ET REVER^{MI}

IN CHRISTO PATRIS ET
DOMINI, D. IOANNIS DE-

METRII SOLIKOWSKI, ARCHI- 8
EPISCOPI LEOPOLIENSIS,

&c. &c.

Jo. Greg. Bawaj Cortij waly
Cum Paraphrasi

MATHIAE SISINII S. Theol. Doct. C.S.

Argentum electum lingua iusti, cor autem impio-
rum pro nihilo. Prouerb. X.

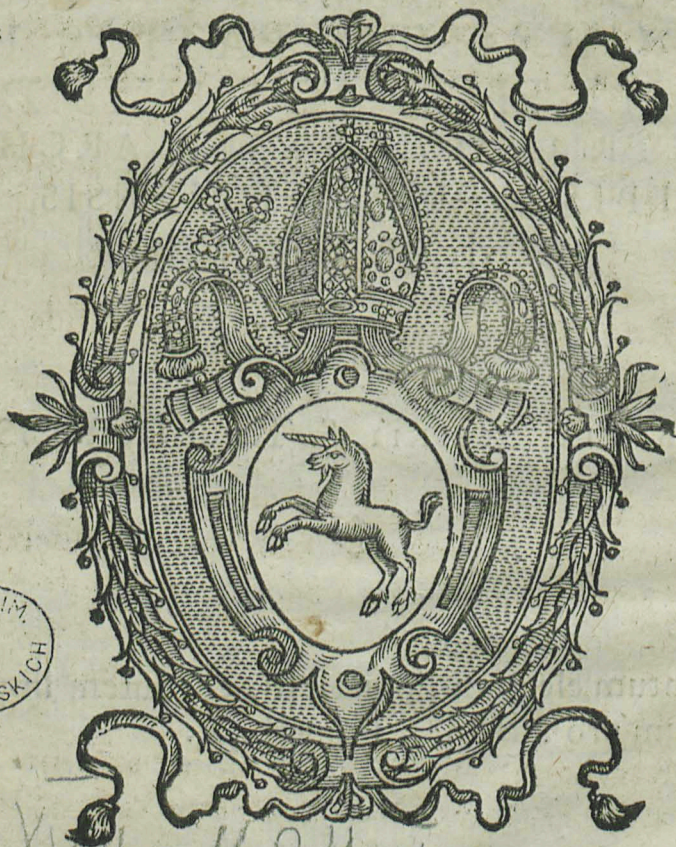
CRACOVIAE

In Officina Iacobi Sibencycher, Anno Domini,

1603. 16.053

IN ARMA

Illustris. Ioannis Dem. Solikowski, Archiepi-
scopi Leopoliens. &c. &c.

XV - 1684 - II
Nobilis ô cornu quadrupes, quò te incitat ardor
I, fronte inuicta sydera summa feri.
Præclarisq̃ tuis & raris dotibus cia,
Aeternim Lechico commodus esto solo.

ILL^{MI} ET REVER^{MI} IN
CHRISTO PATRIS, DOMINI, D. IO:
ANNIS DEMETRII SOLIKOWSKI,
ARCHIEPISCOPI LEOPOLIEN:
&c. &c.

Quorum non debeo, nec vo-
lo obliuisci in morte.

1. P Propriæ salutis & perseuerantiæ, in fide, spe
& charitate.

2. Deprecationis offensarũ omnium: quamuis
neminem puto me læsisse, nisi ex zelo; Deus ta-
men omnia meliùs nouit.

3. Remissionis perfectæ iis qui me offendebant,
& ad cordis amaritudinem adducebant, puto com-
merito meo nullo. Fuerunt autem tales, ex omni-
bus statibus. Pareat illis Dominus Deus, qui no-
bis omnibus pepercit.

4. Regis mei postremi, cuius tẽpore morior. Be-
nedicat illi Dominus. Mortuis requiem: uiuo lon-
gam felicitatem opto. Sigismundo Augusto, An-
næ, Henrico, Stephano, Sigismundo III. seruitum
est fideliter, à non molesto exactore.

5. Regni & Patriæ carissimæ. Seruet te diu sospi-

tem, & claram & liberam Dominus. O Patria cara, multoties & in multis à scopo aberrasti, & te turpiter dedisti, & ad seruitutem tibi fores aperuisti; quia cultum veri Dei in multis locis deseruisti, & consilia recta contempsisti.

6. Coëpiscoporum meorum; Deus vobis O Fratres honorandissimi det vigilantiam super vos & super greges vestros. Ratio stricta imminet. Orate Dominum Deum & pro meis culpis ac defectibus. Plus aliis prestare debui, minus vobis omnibus prestiti. Iuuate fratrem vestrum mortuum, qui viuus vobis semper satisfacere volui.

7 Capituli mei, cleri mei, & ouium Christi Domini mihi commissarum; Multis non placui, nec tam placere quam prodesse volui. Amari interdum, sed amans semper vestri fui. Nunquam cuiquam, nisi eius moribus offensior. Imperfecti quaerite viam perfectionis. Mediocres proficere satagite. Perfecti philautiam caute, humilitatem retinete, supercilium deprimite. Societas nominis IESV sancta, ora pro me, & da veniam zelo meo, cui facultas defuit. Item Rosarij, S. Annę, Corporis Domini, S. Ioannis Baptistę, Misericordię, Cordigerorum, &c. meo Deo commendate, vt defectus meos mihi remittat.

8. Collegarum Senatorum. O senes patrię, patriam antiquo amore colite, moribus & virtutibus antiquis conseruate. Rebus propria nomina date, concordie

seruate, æquitatem diligite, æqualitatem custodite,
ambitioni occurrite, iustitię semper fautores estote.

9. Matris Academię Cracouien. Debeo tibi quic-
quid fui Polonus Polonę, tua tantũ vbera lambens,
tibi me & nũc cõmendo moriens & mortuus. Plus
debui quàm præstiti. Sarciat imperfectum meum
S. Anna mater matris Domini, & S. Florianus.

10. Fratrum, consanguineorum & familię: Parcite si
vos multũ iuuare non potui. Feci quod potui. Faci-
te vos quod potestis in alios pari fide. Nemo vestrum
fame mortuus est, nec morietur fidens Deo. Patrię
ne deeste, præmia nõ expectate nisi sempiterna. Vir-
tuti ea non deerunt, vel toto mundo reluctante.

11. Familiariũ & domesticorum: Parcite quia & ego
peperci. Si nocui admonẽdo, ecce iam taceo. Si reti-
nui preciũ, vos ipsi testes. Si quis me in scio in se iniu-
rius, sibi det veniã: & iterum nõ impingat, caueat.

12. Pauperum, & scholarũ: Tenuem dispensato-
rem, sed vestri boni cupidũ habuistis. Sit gratũ orare
pro me, vnum Ave Maria. Nemo pauper nisi animo.
Fortuna nulli iniuriã facit, cui Deum sequi lubet.

13. Funeris proprij. Sepelite vt vultis. Ego mor-
tuus nõ superbio esca vermium, qui viuus inter Re-
ges & Principes me terram semper memini.

14. Gratiutinis erga Deum Opt: qui hominem
alicuius loci esse voluit, Christianum fecit, sacerdo-

tio ornauit, Pastorem sui populi constituit, rexit, gubernauit, defendit, in variis casibus misericorditer subleuauit.

Gratias etiam ago.

1. **P**arentibus, pro diligenti educatione.
2. Præceptoribus. Adamo Lasceń, Ioanni Wierzeyski, Lucæ Cieskouio, Benedicto Kotarski, Iac. Gorfcio, Obrembio, Bodzencinio, Sadkouio, Alb. Nouicampiano, pro beneuolētia & fauore singulari.
3. Dominis meis. Iacobo Vchanski Archiepiscopo Gnesneń, Valentino Debinski Regni Cancellario, Ioanni Chodkiewicz Castellano Wilneń, pro primordijs exercitiorum in Repub.
4. Patronis. Stanislao Hosio Cardinali, Martino Cromero, Varmiensis Ecclesiæ Episcopis. Stanislao Karnkowski Archiepiscopo Gneznensi, Hieronimo Rozdrazowski Cuiauień, Petro Wolski Płoceń, Laurentio Goslicki Posnaniē, cum quo in studiis Cracouiæ creui, Petro Kostka Culmeń, Valeriano Vilnensi Episcopis, pro declarata in multis gratia, beneuolentia & beneficentia.
5. Amicis. Ioāni Kostka Palatino Sandomiriē, Nicolao Mielecki Palatino Podolień Ioanni, & Andree Tēciniis fratribus Senatoribus, Stanislao Zolkiewski Castellano Leopolień. Nicolao Herbur

Castellano Præmysliē Capitaneo Leopoliē, Christophoro Rōzdrzewski, Ioāni Lesniowski Pocillatori Leopoliē, Stanislao Krasinski Archidiacono Crac: Hieronimo Powodouio Canonico & Archipresbytero Crac: Alberto Oczko Phisico Regio, Augustino Rotundo, Alberto Przetocki, pro omni studio & interdum pro insignibus officijs. Mielecio verò, pro insigni elemosyna, in pios vsus Ecclesiæ & pauperum Leopoliensium.

6. Consanguineis & fratribus: Stanislao Gomołinski Episcopo Luceoriē, Alberto Laski Palatino Siradiē, Ioanni Ostrorog Castellano Posnanien: viro digno maximo loco Reipub. Iacobo Pretficz Castellano Kameneceñ Capitaneo Trebowleñ. Domui Christoporski. Item fontibus domus meæ paterne, Phredrow, Boniecki, Sienicki, Trzaskow, Pobogow, Oxow, pro multis signis amoris & beneuolentiæ.

Retribuat ea omnibus misericors & iustus Dominus, gratia sua uiuis, & mortuis gloria sempiterna.

1. **R**Ogo vos magni in Reipub: viri, Petre Tylicki Episcope Varmiēnsis & Regni Vicecancellarie, Nicolaë Zebridoui Palatine Crac: Ioānes Zamoy-ski Cancellarie & exercituum Regni Dux, vosque alii

alii patrię Principes, seruate hanc Rempub: ab interitu. Agitur causa Dei, conscientię, honoris vestri & præmij sempiterni. Præstate vos viros, cū honor Dei id requirit. Non estis imbelles: Ornauit & armauit vos rebus omnibus hæc patria, omnia illi debetis. Nēpotes meos habete etiã vestrę gratię commendatos, si boni erunt. Et te Georgi Mniszek benefactor meus Palatine Sendomier, minor licet ætas dispares habebat, nunc vnus pietatis iunxit, & adhuc magis iunget amor.

2. Bernarde Macieioni Episcopo Crac: amabilis, tu meo funeri, ego tuo operam dare promisimus. Si poteris spero facies, & me in nepotibus meis amabis. Nosti quo in te semper fuerim animo, & Deus meliùs.

3. SIGISMUNDE Rex, rogo te per Dei misericordiam, vt talem huic loco Pastorē prouideas, qui laborem sustinere possit, in omnes partes vigilet, & zelum Dei habeat. Fratrem etiam Albertũ tuę Maiestati cōmendo. Fecit omnia quę potuit tua causa. Et alter tibi Stanislaus seruiens mortuus est. Filii eorum rogo sis clemens pater & dominus.

4. Alberte frater, seruisti mihi, vt bonum fratrem decuit. Rependat tibi Dominus Deus, quod ego non potui.

Valete omnes & mori mementote.

ECHO.

Ob QVIS non lugeat, qui te conf. ciat, *mæsta Transilvania,*
Quam sic desolatam, vndiq; coucussam, reliquit Hungaria?
Quam seuæ flagauit, cãm affinem fecit te conf. deratio.

Echo, FOEDARATIO.

Ob VERE quod feda, & nec est ratio, qua sic perichitaris:
Imò vt video, es mala ad cò, vt iam agonizeris.
Splendida promissa, procurarunt ista, quæ vt nubis disperit.

Echo, PERIIT.

En NOVIT hoc orbis, quòd sic perierit. Sed cur omnes ignorant,
Et cur credideris, tam facile eis, stupentes te accusant?
Quòd nec cognoueris, cãm sic decepta sis, tu in hac iniqua re.

Echo, QVARE?

IRAM Dei esse, quæ venit super te, nec tu potes negare:
Sed quod merueris, tuis infinitis peccatis, hanc concede,
Et mala Heresi, fonte omnis mali, venit quæ te in scio.

Echo, SCIO.

DEI est punire, ferro, peste, igne, te sed non ex odio:
Sed vt conuertaris, ne sic affligaris, in hoc purgatorio:
Si non conuerteris, vt stuppæ peribis, non exibis, ex eo.

Echo, EO.

Veni ergò cito, in corde contrito, à via hac pessima,
In quacorruiisti, Deum irritasti absq; penitentia,
Et ipse conuersus, & dolore tactus, confringet hoc examen.

Echo, AMEN.

i. Tim: i.

Regi seculorum immortali & inuisibili soli
Deo, honor & gloria in secula seculorum.

7771
—
7

PARAPHRASIS

In Adiunctum Testamenti

ILL^{mi} ET REVER^{mi} IN
CHRISTO PATRIS ET DOMINI,

D. IOANNIS DEMETRII SOLIKOWSKI
Archiepiscopi Leopoliens. &c. &c.

AVTHORE

Mathia Sifinio S. Theologiae Doctore C. S.

Ad Reuerendiss. in Christo Patrem ac Dominum,
D. HIERONYMVM SOLIKO
WSKI VOCATIONE DIVINA ABBA
TEM VACHOCEN. &C.

EN habes nouissima verba, magni illius Archiepiscopi Patruī tui
inconditis ligata numeris, fateor; sed meior meus ex inopinato illius obita
tu conceptus, conditores non permittebat. Itaq; eos, quales quales sunt,
admitte queso; vel ea saltem causa, quia Patruī tui, optimi & sapientissimi
Antistitis, grauissima sensa, & quoad fieri potuit, etiam verba comple-
ctuntur. A solent vulgò Comœdiarum actores, in extremo actu, optimos
se se prestare; atq; ita planè maximi quiq; & clarissimi viri, in illa quas
si extrema vite scena, verba & actiones vniuersas, admirabilis sapientie,
& aliarum virtutum quasi sale conspergere. Vnde est, quòd hæc tanti
viri vltima effata, non solum tibi, sed & aliis omnibus qui ea siue soluta,
siue ad numerum redacta legerint, cum præstantis prudentie, tum &
aliarum plurimarum virtutum quas affatim redolent, nomine probentur.
Nam cui queso æquor rerum estimatori, hæc sapiens in dicendo simplicitas
tas & libertas, hic calens tantoperè erga Rempub. affectus, hæc erga
omnes omnium ordinum homines, tam officiosa voluntas, hic tam purus &
niueus animus, hic eius pro Domo Dei tam vehemens zelus, non sumo
imoperè placeat? Tibi vero, vt hæc etiam cui cuiusmodi opella mea, si non
probata, saltem excusata sit, vehementer cupio. Et oro Numen æternum,
vt te hic in Patruē virtutis hereditate diu conseruet incolumem. Leo-
polsi Kalendis Iulij, M. DC. III.

Deuotissimus cliens & exorator,

Mathias Sifinius S. Theol. Doctor.

Ad Ill^{um} & Reuer^{um} Archi-
episcopum Leopoliē. &c. &c.

Demetri, optime Præsul, æquus esto,
Quòd tua optima verba, mortis atro
Dieta in limine, sum ausus illigare
Vinculis numerorum inelegantum.
Non sum qualis eras Poëta: non sum
Arguti, sapientis & rotundi
Oris: quale tuum fuisse constat:
Sed virtutis & eruditionis
Summæ, iudicii ingenîq; summi,
Quæ deposta tua fuere mente,
Sum mirator & approbator ingens.
Laudandi subeant disertiora
Munus labra, animæq; doctiores.

Idem.

B 2

PARA.

PARAPHRASIS

In Adiunctum Testamenti,

ILL^{mi} ET REVER^{mi} DOMINI,
D. IOANNIS DEMETRII SOLIKO-
WSKI, ARCHIEPISCOPI LEOPOLIEN.
&c. &c.

Ista sunt rerum potiora, quorum
Lubrica vitæ statione cedens,
Debeo tota mem or esse mente,
Discupioq;

1. In fide imprimis statuo manere,
Roma quam Petro didicit docentes;
Æneus donec sopor occupabit

Frigida membra:

Ac licet pectus varii reatus
Conscium, iusto trepidet timore,
Excidat nunquam tamen inde spes, in
Te bone I E S V.

In tua, dona rogo, charitate
Ponat hos artus scelerumq; purus,
Ad tuum fidens veniat Tribunal,
Spiritus iste.

2. Verbulo si cui, opera, aut iniquus
Extiti, crimen doleo patrasse,

Atq;

Atq; p̄trati veniam reposco

Supplice corde.

Neminem quamuis pupugisse credo,

Illius p̄ter studium salutis ;

Cordium inspector meliùs sed ista

Omnia nouit.

3. Ast & his, qui me merito absq; iure,

Quando læserunt ratione quauis,

Dono commissum scelus vsq; & vsq;

Pectore puro.

Cæterum tales statibus fuerunt

Omnibus multi, Deus vnus illis

Parcat, vt nobis pariter pepercit

Omnibus idem.

4. An mei Regis Dominiq; , cuius

Vado sub sceptris, rigidum ad Tribunal

Principis Regum Dominiq; , possum

Immemor esse?

Maxime Arctoi dominator orbis,

Lechiæ Princeps pater atq; magnæ,

Opro, cunctorum benedicat author

Te, ac tua scepra.

Viue longæuus, tua prosperentur

Orsa, ad optatam veniantq; metam

Omnia, & nunquam tua non coronet

Sors bona vota.

Annæ & Augusto, Stephano, Tibiq;
Certè & Henrico studui fidelis
Seruus, exactor minus at molestus

Esse & haberi.

Mortuis, rerum atq; hominum repertor,
Astricas inter requiem choreas
Perpetem donet: Tua sed secundet

Hic Sacra Sceptra.

Serus ut cælum repetas, diuq;
Imperes felix populo Polono,
Hostibus bello domitis, beata

Pace reperta.

5. Patria ô dulcis, studio fideli
Præ meis rebus mihi culta semper;
Oro, si de te merui quid, esto

Grata laborum.

Sospitem sic te Deus integramq;
Splendidam, vinci indocilemq; seruet,
Nesciam & seruile iugum recuruo

Sumere dorso.

Sæpè & in multis equidem misella
A scopo multum (mihi crede) abisti:
Sæpè te in præceptis veteri dedisti

Calle relicto.

Sæpè ad indignam tibi seruitutem
Sponte construisti iter, atq; latum

Ostium

Ostium, es conata tibi ad ruinam
Pandere sæpè.

Quòd fidem cultam proavis auisq;,
Sanguine ipsorum quoq; copioso
Sæpè testatam, malesana passim
Deseruisti.

Quòd q; spreuisti benesuada verba,
Con fili recti : meritò repulsus
Te Deus pellit, miserisq; sæpè
Cladibus vrget.

6. Præsulum ô catus venerande, Fratres
O mihi semper studiosè amati,
Ecce vos cæcum præco ad sepulcrum
Puluis & umbra.

At Deus vobis vtinam super vos
Det super vestras vigilare ouesq; :
Stricta enim post hanc ratio manet vos
Credite vitam,

Quæ mihi mox est facienda, vobis
Incubat, quando fuerit supernæ
Curia vilum : mihi nunc, idem post
Vestra feret sors.

Iudici, si quæ est pietas, seuero,
Pro meis culpis, rogo supplicate:
Nè meam causam rigido velit de-
cidere Iure.

Debui

Debui plus quàm reliqui laboris
Sumere, in Christi grege prouehendo
Huc, vbi fixa est patria, & beata

Pascua vitæ.

Attamen vobis minus vniuersis
Præstitum est à me, date opem benignam
Fratri in ærumna posito, auxiliq;

Omnis egenti.

Mortuum quæso haud pigeat iuuare,
Qui suam vobis studuit probare
Rebus in cunctis operam, manente

Præpete vita.

7. Iam sacerdotum chorus ô meorum,
O mei dulces focii atq; fratres,
Túq; grex Christi Domini innocenti

Empte cruore.

Vósne discedens regione vestra,
Tota quò carnis veniat necesse est
Massa, deponam ex animo? valete, &

Parcite fasso.

Plurimis vestrùm haud placui, placere
Nec tamen tantùm volui, medullis
Quantus in totis residebat ardor

Auxiliandi.

Sæpè sum vobis oculi feueri
Vilus, & frontis rigida, atq; acerbi

Oris : at vestri fueram profectò
Semper amicus.

Nemini offensus memini fuisse,
Eius absurdis nisi putidisq;

Moribus : personæ amor exigebat
Criminis iras.

Qui in viam Christi modò vos dedistis,
Quærite angustam solidæ salutis

Semitam : & vos qui medium tenetis,
Carpite summum.

Quiq; virtutum iuga septa spinis,
Iam penetrastis pede perbeato,

Turgidum fastum cane & angue peius
Oro cauetè.

Spiritus, virtus solida odit, altos :
Cæteris quantò magis eminentis,

Tantò in illorum medio minores
Esse, studete.

Nominis I E S V sacer ordo, zelo
Da meo quæso veniam, probare

Quem quòd haud vnquam parili valebam
Re, dolet & nunc.

Turba, quæ Diuinæ Auæ potenti
Sub clientelâ es, teneris ab annis

Mente quam pura colui, hanc fauentem
Fac morienti.

Vosq; coniuncti pietate cætus
Cæteri, vestro precibus sodali,
Cælitum ad sedes superas, beatum
Pandite limen.

8. O senes magnæ patriæ, salutis
Illius nunquam satis este amantes:
Ut patres vestri coluere, cultam
Semper habete.

Moribus priscis pietate prisca,
Optimam seruate precor parentem,
Atq; res, semper proprio notate
Nomine, cunctas.

Regnet in vobis amor æquitatis,
Pacis, & gratæ paritatis, omnes
Quæ domat lites, reprimitq; fluctus
Dissidiorum.

Ambitus fædi cohibete pestem,
Publicis eheu grauiter nocentem
Rebus, & iustum colite atq; honestum,
Pectore toto.

9. Per tot effulges Academia annos
Urbe quæ Craci, bona disciplinarum
Omnium nutrix, Lechiciq; fulcrum
Nobile Regni.

Debeo quicquid fueram libenter
Mater ô dulcis tibi, namq; tantum

Ex tuo

Ex tuo suavi iuuenis pependi
Vbere & ore.

Et tibi me nunc abiturus illuc,
Vnde iam nulli remeare fas est,
Anxiè commendo : tui memor sis
Obsecro alumni.

Debui plus, quàm tibi præstitum à me est :
Sancta sed Matris Domini Anna mater,
Id tibi vbertim, quod ego haud valebam,
Ipsa refundat.

10. Nunc mihi eiusdem sociate vinclo
Sanguinis cætus, cupio remissum :
Plurimum si non potui tuis suc-
-currere rebus.

Ecce feci quod poteram & licebat:
Vos quoq; affectu parili fideq;
Cæteris præstare, quod & licebit
Et poteritis.

Quem fames vestrum rapuit maligna ?
Nec Deo fultum rapiet: perit sic
Nemo, nî cælo priùs hunc relinquat
Cura Tonantis.

Patriæ dulci rogo ne deeste,
Néue mercedem nisi sempiternam
Quærite, hanc virtus comitem fidelem
Semper habebit.

Orbe vel toto reuente, Virtus
Pressa paulisper, caput ipsa tandem
Tollit, & liuoris inania altè
Spicula ridet.

11. Pauperes, & qui teritis scholarum
Angulos, vos me tenuem probastis,
Sed boni vestri nimis appetentem
Esse patronum.

Paululum iuui: neq; magna posco:
Vel semel Matrem Domini inuocate,
Reddat vt natum mihi in hoc benignum
Tempore duro.

Pauper est nemo, nisi qui domare
Spiritus nescit cupidum, nec arca
Ditat argento grauis: at quieta, &
Iusta beat mens.

Nulla tam fors est grauis aut iniqua,
Pectori quæ non benè præparato
Sit leuis lenisq; : Deum sequenti,
Dulcia cuncta.

12. Qui mihi fidi fueratis vnquam
Ad meos iussus placidos ministri,
Gratias vobis ago: & oro, si in quo
Visus amarus:

Parcite, vt parsi: nocui admonendo:
Ecce iam tandem taceo & tacebo,

Atq; vos ipsos pretii irretenti
Inuoco testes.

Inscio si me sibi quisquam iniquus,
Hic sibi donet veniam, maloq;
Hoc suo discat scopulos cauere

Tempore quouis.

13. Funerum pompas nihili superbas
Æstimo: vt vultis sepelire amici
Mortuum corpus; modò mens Olympi
Intret in aulam.

Mortuus, fastus renuo insolentes;

Verminum factus misera esca, summos

Qui inter heroas residens sciebam

Me cinerem esse.

4. At, soli, astrorum pelagiq; Princeps,

Quæ tibi grates satis esse possunt,

Pro tuis donis, quibus immerentem

Me decorasti?

Gratia hæc ingens tua Christianus

Quòd fui, cultor fidei vetustæ,

Quam tua in terras tulit ex Olympo

Vnica proles.

Quòd sacerdotum numero in tuorum,

Quòd tui Pastor populi fidelis,

Canibus quem tot pius eruisti

Atq; periculis.

Debeo vobis pater atq; mater
Plurimum, quod me teneris ab annis,
Artibus iuncta pietate honestis
Expoliistis.

Gratias vobis refero magistri,
Et mei quondam Domini, Patroni,
Atq; fautores, socii, atq; amici, &
Sanguine iuncti.

Pro suo cuiq; officio & favore:
Quæ mihi cunq; exhibuistis vnquam,
Redditor iustus Deus, ista vobis
Cuncta reponat.

15. Oro vos magni proceres, potentis
Lechiæ, si quid prece possum apud vos.
Omnium Bernarde hominum favore,
Ampliter aucte:

Petræ Tylici; reliquiq; rebus
Præsules cunctis penitus valentes:
Tu Zebridoui Nicolæ; tuq;
Magne Zamosci,

Hostium terror, stupor vniuersæ
Magnus Europæ, patriæq; certa
Anchora afflictæ, bone Dux Polonæ
Militiæ.

Patriam hanc dulcem, misera à ruina
Consilii neruis retinete sani,

Res Dei, vestrae hinc agiturq; famæ
Atq; salutis.

Cum Dei laus ac honor id requirit,
Vos viros præstate, pateat ut tunc,
Patriam quantum veterem & colatis
Relligionem,

Rebus ornauit patria vniuersis
Ista vos, quid ni quoq; debeatis
Tam bonæ, & vobis nimium fauenti
Omnia matri?

Si boni & recti fuerint tenaces,
Gratiam ac vestram sibi demerebunt,
Sint mei vobis etiam nepotes
Obsecro cari.

5. Qui Stanislai resides Cathedra
Nobili Præsul, Macieouiorum
Lumen, in mentem memorem recurrant
Mutua pacta;

Quippe promisisti operire terra
Hos meos artus: simili obligando,
Si prior vita misera hac abires,
Officio me.

Si tibi integrum fuerit, manebis
Credo promissis, veteremq; largè
In meo nunquam mihi non probabis
Sanguine amorem.

Tu

Tu benè, & Diuùm meliùs pater scit,
Quàm tibi addictus fuerim & fidelis;
Quàmq; te puro colui per omne
Tempus amore.

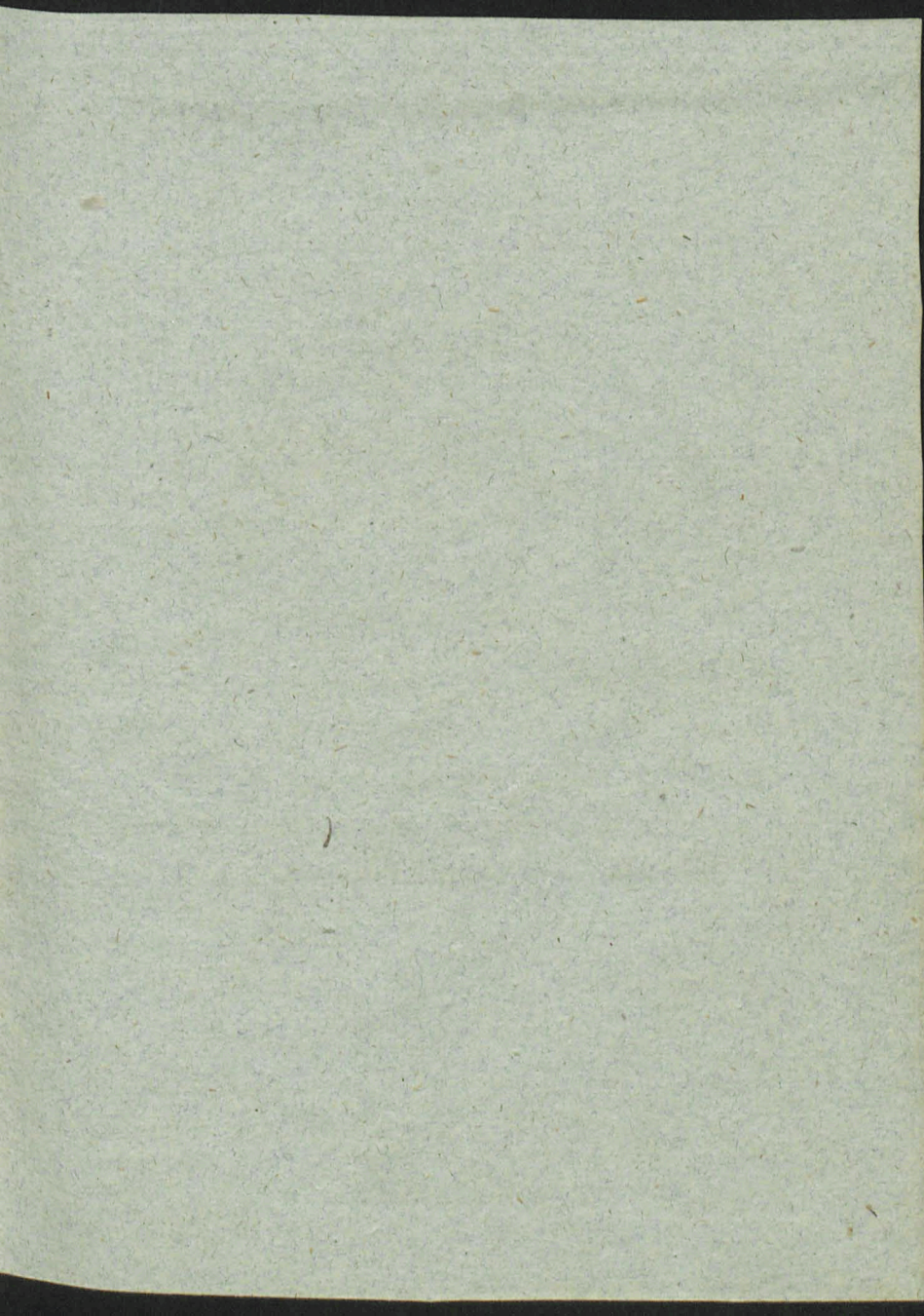
17. Rex Sigismunde, obsecro, da Cathedræ huic
Præsulem talem, patiens laborum
Qui sit, & partes vigilans in omnes
Muneris huius.
Fratri Adalberto pius & benignus
Sis rogo: quicquid potuit libenter
Fecit, vt seruus patriæ tibiq;
Commodus esset.

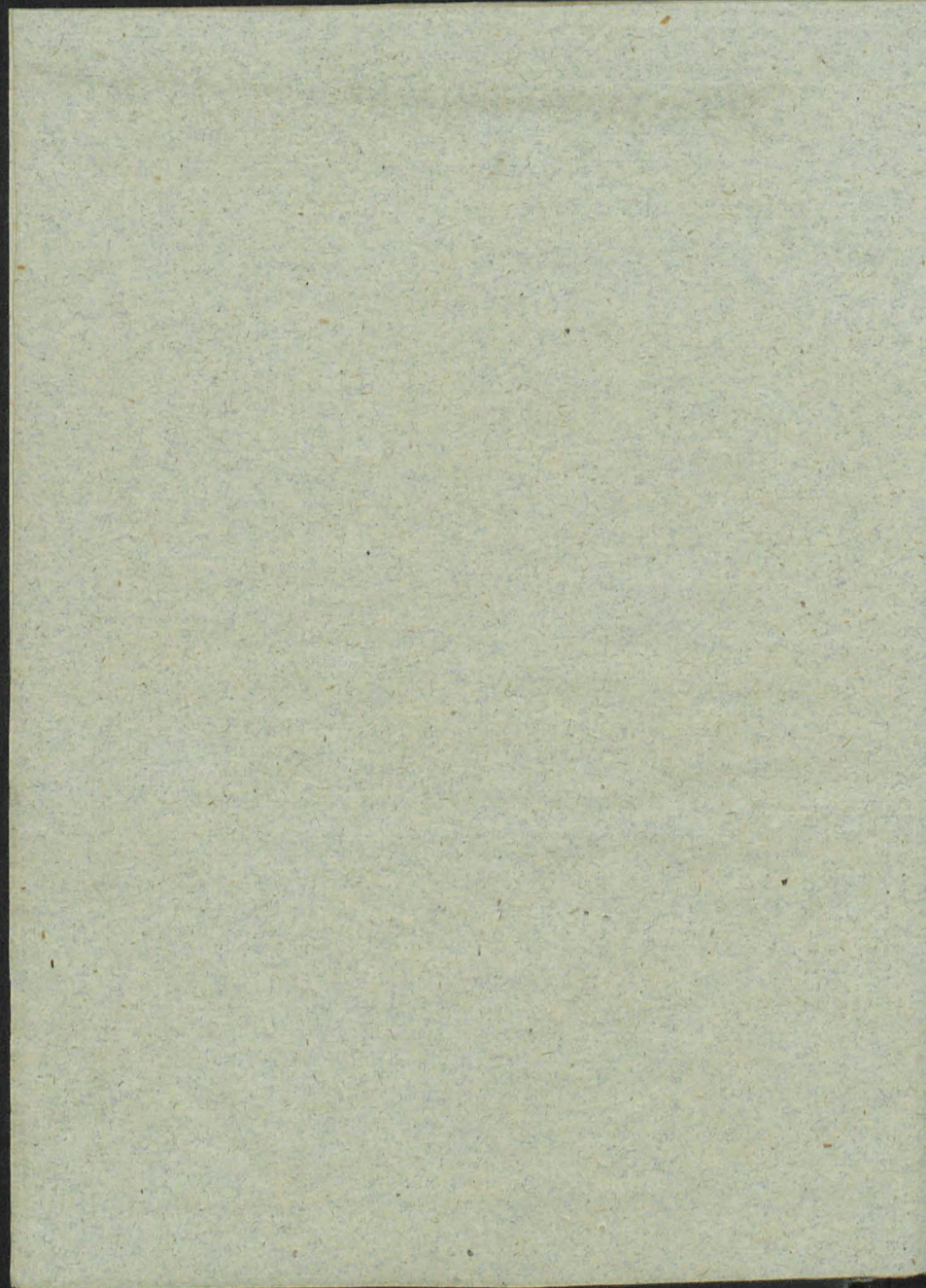
Ac Stanislaus tibi seruiendo
Frater è vita ante diem recessit;
Filiis clemens herus vtriusq;
Esto paterq;.

18. Frater ô Alberte, nihil remisti,
Quod bonum fratrem de cuius; rependat
Id tibi largè, quod ego haud valebam,
Arbiter orbis.

Cui honor & gloria in omne
æuum.

7731

7+8

